

MARRY FERMONT (31) MAAKT REPORTAGE ZOALS BIJ HUWELIJK

Van het breken van het water tot de aankomst van de grootouders: 'geboortefotografe' Marry Fermont (31) brengt voor 600 euro je integrale bevalling in beeld, «stijlvol in zwart-wit». In Amerika zijn geboortereportages al bijna zo evident als huwelijksfoto's. «Bij ons zal dit ook wel inburgeren», meent gynaecologe Marleen Temmerman. Zij is pro noch contra. «Maar zodra er iets fout loopt: buiten!»

KATRIEN DE MEYER

Veel pijn brengt Fermont nooit in beeld. «Ik insinueer het, met gebalde handen of washandjes op het voorhoofd.»

'Geboortefotograaf' volgt hele bevalling

«Bij het moment *suprême* sta ik best aan het hoofdeinde. Dat levert het mooiste shot op.»

«Zwart-wit maakt de foto's intiemer, minder bloederig ook.»

Marry Fermont focust tijdens de bevalling op het geluk.

De bevalling is voorbij. De fotografe blijft nog ter plekke tot de komst van de grootouders of broertjes en zusjes. Foto's Fermont/Jansen

Marry Fermont zit in haar tweede jaar verloskunde aan de Antwerpse Artesis Hogeschool en noemt zich de eerste full-time 'geboortefotografe' van België en Nederland. Ze overweegt haar studies af te breken, als haar business draait zoals de succesverhalen uit Amerika. «Als fotograaf heb je niet de loodzware verantwoordelijkheid van een verloskundige, enkel de mooie kant.» Vraag is er genoeg, zegt Fermont. «Voor een huwelijksreportage 1.500 euro neertellen is 'normaal', maar van de échte mooiste dag uit hun leven hebben de meeste mensen amper foto's. Overweldde papa's vergeten te fotograferen of maken lelijke, te bloederige foto's. Ik werk in zacht zwart-wit. Om de intimiteit niet te verstoren, werk ik zonder flits.» De placenta wordt wel standaard gefotografeerd, maar expliciete beugelshots passen niet in dit opkomende genre. «Op het moment *suprême* staat een goede geboortefotograaf aan het hoofdeinde. Van daaruit krijg je het mooiste shot als de baby komt.» Nog een stijlkenmerk: enkel geluk, weinig pijn op de foto's. «Tenzij de

ZOALS EEN VROEDVROUW WORD IK 'S NACHTS UIT MIJN BED GEBELD
Marry Fermont

klant er zelf om vraagt, maak ik geen persfoto's. Ik insinueer pijn liever, via gebalde handen of washandjes op het voorhoofd.» En als het echt fout loopt? «Dan beslissen klant en gynaecoloog of ik verder werk. Vooraf ga ik trouwens mee op consultatie om me aan de arts voor te stellen.»

600 euro

De prijs van een geboortereportage is niet min: 600 euro. «Maar dat is 'all in', ongeacht de duur van de bevalling, en ik blijf tot de grootouders of de oudere broertjes en zusjes arriveren», aldus Fermont. «Voor een eerste bevalling reken ik gemiddeld op 6 uur arbeid, bij een tweede of derde kind op 4 à 5 uur. Op tijd komen is in die laatste categorie de grootste uitdaging. Ik woon in Middel-

burg in Zeeland. In België neem ik opdrachten aan tot Gent en Brussel, dat is haalbaar. Klanten moeten twee keer bellen. Zodra de vliezen breken en zodra het koppel naar het ziekenhuis vertrekt. Dan stap ook ik in mijn auto. Zoals een vroedvrouw word ik 's nachts uit mijn bed gebeld.» Vooral bij tweede en derde bevallingen roepen ouders de diensten van geboortefotografen in. «Wie een eerste kind krijgt, is te nerveus. Ervaren ouders zijn dan weer teleurgesteld in de zelfgemaakte foto's van hun eerste bevalling. Of ze beseffen: 'Er stond toch zo veel medisch volk rond mijn bed, een fotograaf kan er ook nog wel bij.'» Gents professor gynaecologie Marleen Temmerman zag de trend al aanwaaien. «De echofilmmpjes waren al in opmars. Ik

ALS HET HARTRITME VAN DE FOETUS VERZWAKT, VLIEGT DIE FOTOGRAAF BUITEN. HET KIND PRIMEERT
Prof. Marleen Temmerman

bedoel niet de echo's door de gynaecoloog genomen, maar door professionele fotografen. Ik denk: 'God, moet dit allemaal?' Maar geboortefotografie heeft alles om het volgende gat in de markt te worden, zeker? Je creëert nieuwe behoeften: een pas bevallen moeder zet de foto's op Facebook en haar vriendin wil het dan ook. Ach, in sommige culturen staat het halve dorp langs het kraambed. Bij Turkse families willen moeders, schoonmoeders, zussen en zelfs buurvrouwen mee de verloskamer in.» Temmerman vind het best, zolang de fotografen haar niet voor de voeten lopen. «Goede afspraken vooraf zijn noodzakelijk. Het medisch personeel moet het beslissingsrecht houden om 'ieder een buiten' te roepen. Ook al is de fotograaf betaald en zijn de ouders teleurgesteld: als het hartritme van de foetus verzwakt, vliegt de fotograaf buiten bij mij. Het kind primeert.» Ook fotoreportages maken van keizersnedes – gepland of acuut – wordt moeilijk. «Een operatiekwartier is steriel. We moeten de infectiekans beperken. Papa's mogen nog net (licht), als ze braaf op een stoel blijven zitten. Rondlopende fotografen: *no way.*»